

- 5) Moet artikel 56 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat het eraan in de weg staat dat lidstaten aan marktdeelnemers als verzoekster een dwingende verplichting opleggen om kosteloos via elektronische communicatienetwerken een televisiezender heruit te zenden, wanneer de omroep ten behoeve waarvan die verplichting is ingevoerd, volkomen in staat is de televisiezenders in kwestie zelf met zijn eigen vermogen via hetzelfde netwerk uit te zenden?
- 6) Moet artikel 56 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat het eraan in de weg staat dat lidstaten aan marktdeelnemers als verzoekster een dwingende verplichting opleggen om kosteloos via elektronische communicatienetwerken een televisiezender heruit te zenden, wanneer die verplichting op slechts ongeveer 6 % van alle huishoudens betrekking zou hebben en de betrokken huishoudens de mogelijkheid hebben naar die televisiezender te kijken via het terrestrische omroepnetwerk of internet?

⁽¹⁾ PB 2002, L 108, blz. 33.

⁽²⁾ PB 2002, L 108, blz. 51.

⁽³⁾ PB 2009, L 337, blz. 11.

Hogere voorziening ingesteld op 6 februari 2019 door de Europese Dienst voor extern optreden tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 27 november 2018 in zaak T-315/17, Hebberecht/EDEO

(Zaak C-93/19 P)

(2019/C 155/33)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Europese Dienst voor extern optreden (vertegenwoordigers: S. Marquardt en R. Spac, gemachtigden)

Andere partij in de procedure: Chantal Hebberecht

Conclusies

- het arrest van het Gerecht van 27 november 2018 in zaak T-315/17 vernietigen;
- het beroep in eerste aanleg ongegrond verklaren;
- de andere partij in de procedure verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de EDEO heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door zijn arrest te baseren op schending van artikel 1 quinquies, lid 2, van het Statuut van de ambtenaren en door te oordelen dat deze bepaling een beginsel bevat dat rechtstreeks kan worden toegepast op individuele besluiten die door de instelling worden genomen ter uitvoering van dit Statuut (punten 93-94 van het bestreden arrest).

Zelfs al zou bij artikel 1 quinquies, lid 2, van het Statuut van de ambtenaren een rechtstreeks toepasselijke verplichting worden opgelegd, dan nog zou deze bepaling in casu geen toepassing kunnen vinden, gelet op de aard van het litigieuze besluit, dat uitsluitend betrekking had op verzoekster in haar hoedanigheid van delegatiehoofd en niet geschikt was voor toepassing van een genderegelijheidsbeginsel.